

Lisaks sellele otsustas Esimese Astme Kohus tõendi hindamisel ebajärjekindlalt ja seega vastuoluliselt, kui ta üheltpoolt pidas esitatud tõendeid piisavaks, et pidada komisjonil lasuvat tõendamiskoormist täidetuks selles osas, et ebaõigete tõendite väljastamine põhineb eksportija ebaõigel faktide esitamisel, ning teisalt lükkas samadest reeglitest lähtudes ebapiisavana tagasi apellatsioonkaebuse esitaja tõendi, et Tai tolliasutused teadsid või vähemalt oleksid mõistlikult pidanud teadma, et kaubad ei kuulunud sooduskohtlemise alla.

Euroopa Kohtu ülesanne on parandada puuduliku põhjendamise vigu, mida Esimese Astme Kohus tegi tõendina esitatud menetluskäikude läbivaatamisel ja hindamisel. (5)

2) Tolliseadustiku artikkel 239

Ainuke väide: Esimese Astme Kohus otsustas tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b ebaõige kohaldamise tõttu või vigade põhjal, mida ta tegi tõendina esitatud menetluskäikude hindamisel, vääralt, et olukord, milles apellatsioonkaebuse esitaja on, ei kujuta endast erijuhtu tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.

(1) Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

(2) Kohtuotsus C-293/04: Beemsterboer (EKL 2006, lk I-2263).

(3) Sealsamas.

(4) Euroopa Kohtu 11. juuli 1996. aasta määrus C-325/94 P: An Taise ja WWF UK vs. komisjon (EKL 1996, lk I-3727, punktid 28 ja 30).

(5) Euroopa Kohtu 24. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-32/95 P: komisjon vs. Lisretal (EKL 1996, lk I-5399, punkt 40).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Amtsgericht Bonn (Saksamaa) 9. septembril 2009 — Pfeleiderer AG versus Bundeskartellamt

(Kohtuasi C-360/09)

(2009/C 297/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Bonn

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Pfeleiderer AG

Vastustaja: Bundeskartellamt

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õiguse konkurentsieskirju ja eriti määruse nr 1/2003 artikleid 11 ja 12 ning EÜ artikli 10 teist lõiku koostöös EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga g (1) tuleb tõlgendada nii, et

kartellikokkuleppe tõttu kahju kannatanud isik ei või tsiviilõiguslike nõuete esitamiseks saada juurdepääsu leebema kohtlemise taotlustele ega taotluste esitajate poolt sellega seoses vabatahtlikult esitatud teabele ja dokumentidele, mille liikmesriigi konkurentsiasutus on saanud siseriikliku leebema kohtlemise programmi alusel (muu hulgas) EÜ artikli 81 jõustamisele suunatud trahvi määramise menetluse raames?

(1) EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 8. septembril 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau versus NV SGS Belgium, NV Firme Derwa ja NV Centraal Beheer Achmea

(Kohtuasi C-367/09)

(2009/C 297/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Vastustajad apellatsioonimenetluses: NV SGS Belgium

NV Firme DerwaNV

NV Centraal Beheer Achmea

Eelotsuse küsimused

1) Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (1) Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artiklil 5 ja 7 on liikmesriikide õiguskordades vahetu õiguspõhine sel määral, et liikmesriikidel ei ole üldse kaalutlusruumi ja siseriiklikud ametiasutused ei pea võtma rakendusmeetmeid?

2) Kas ekspordideklaratsiooni vastu võtnud liikmesriigi (käesoleval juhul Belgia) poolt tunnustatud rahvusvahelist kontrolli- ja järelevalveasutust, kes on välja andnud võltsitud lossimistõendi [komisjoni 27. novembri 1987. aasta] määruse (EMÜ) nr 3665/87 (2) [millega sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad] artikli 18 lõike 2 punkti c tähenduses, võib pidada ettevõtjaks määruse nr 2988/95 artikli 1 tähenduses või sama määruse artikli 7 tähenduses isikuks, kes osales eiramises, kes vastutab eiramise eest või kes pidi tagama, et eiramisi ei toimuks?